

1 אך עיקר החידוש דמ"ת הוא - ש"השכינה שורה בישראל", היינו, לא רק כח הפועל בנפעל, שהי'
 2 גם קודם מ"ת, אלא דרגת השכינה שלמעלה מהעולם.
 3 ועוד זאת, שהשראת השכינה בישראל היא באופן גלוי לכל העולם - "עדות הוא לכל באי עולם",
 4 כפי שהי' בביהמ"ק, ששם היו רואים בגלוי השראת השכינה, ועד שאפילו גוי - אילו הי' מותר לו
 5 להכנס לביהמ"ק, הי' רואה זאת בעיני בשר - ע"י "נר מערבי, שנותנין בה שמן כנגד חברותי", וממנה
 6 הי' מדליק ובה הי' מסיים¹³.
 7 ה. וענין זה צריך להיות גם עתה:
 8 אע"פ שחרב ביהמ"ק ולא מדליקים את המנורה - הרי החורבן הוא רק בנוגע לגשמיות של ביהמ"ק,
 9 ואילו ברוחניות - שעל זה אין שליטה לגוי כו' - נשארו כל הענינים כמקודם⁴⁵.
 10 וזוהי גם נתינת-כח שיבואו מן ההעלם אל הגילוי, והיינו, שיהיו לא רק ברוחניות, אלא יומשכו ויתגלו
 11 גם בגשמיות, ועד שיקויים היעוד⁴⁶ "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר", בביאת משיח
 12 צדקנו במהרה בימינו ממש.

* * *

6 ו. אע"פ שענינה של המנורה הוא להאיר את העולם, מ"מ, הדלקת המנורה לא היתה בכל מקום
 7 בעולם, גם בחוץ לארץ, ואפילו לא בירושלים, מחוץ להיכל, אלא בהיכל שבביהמ"ק דוקא, ומביהמ"ק
 8 היתה אורה יוצאה לכל העולם, ע"י "חלוני שקופים אטומים", שנעשו באופן כזה שעל ידם יתפשט האור
 9 להאיר בחוץ (כנ"ל ס"ב).
 10 ועד"ז בנוגע לעבודתו של כל אחד ואחת מישראל להאיר את העולם - שהתחלה צריכה להיות
 11 ע"י ההדלקה בביהמ"ק שבו, שזוהי פנימיותו, נקודת היהדות, שהיא בשלימות אצל כאו"א מישראל (כמו
 12 שביהמ"ק הרוחני הוא בשלימותו גם בזמן הזה), ואי אפשר לפגוע בה ח"ו, כידוע בענין "וכבודי לאחר
 13 לא אתן"⁴⁷, שלכן, "אפילו קל שבקלים ופושעי ישראל מוסרים נפשם על קדושת ה'", שזהו מצד נקודת
 14 היהדות כו', ש"כשבאים לידי נסיון בדבר אמונה . . אזי היא ניצורה משנתה כו', וכמ"ש⁴⁸ ויקץ כישן
 15 ה', לעמוד בנסיון כו', כמבואר בתניא⁴⁹; ומשם צריך להמשיך גם בכל רמ"ח אבריו כו', ועד שיאיר גם
 16 בעולם.
 17 וכשם שהדלקת המנורה בביהמ"ק צ"ל באופן של "נר תמיד"⁵⁰,
 18 - שהרי אף שהנרות היו דולקים "מערב עד בוקר"⁵¹, הנה נוסף לכך שלפי שיטת הרמב"ם⁵² יש
 19 מצוה מן התורה להדליק את הנרות גם בבוקר, כך שהיו דולקים כל היום, הרי לכל השיטות ישנו נר
 20 המערבי, שבזמן שישראל עושין רצונו של מקום הי' דולק כל היום, "תמיד" ממש⁵³ -
 21 כך גם בעבודת האדם, שצריך להאיר תמיד - לא רק ביוהכ"פ, בשבת או בשאר יומי דפגרא, אלא
 22 גם בימות החול, ולא רק בעת רצון, כמו בזמן התפלה ולימוד התורה, אלא גם בשעה שעוסק בעניני
 23 העולם, צריך להיות ניכר ש"השכינה שורה בישראל", ובאופן ש"עדות הוא לכל באי עולם", היינו, שגם
 24 הגוי רואה שלמרות שמדובר אודות אדם כמותו, שיש לו רמ"ח אברים ושס"ה גידים כו', הרי הוא שונה
 25 ומובדל מכל העולם, ועי"ז מאיר את העולם.

49) פי"ח"יט.

50) ר"פ תצוה. אמור כד, ב.

51) תצוה שם, כא. אמור שם, ג.

52) ה'ל' תמידין ומוספין פ"ג ה"י"ב, ובנ"כ שם.

53) ראה פרש"י שבת כב, ב.

45) ראה גם תורת מנחם - התוועדויות חמ"ו ע' 103. וש"נ.

46) ישע"י מ, ה.

47) שם מב, ח. מח, יא. וראה גם תורת מנחם - התוועדויות

ח"כ ע' 122 הערה 87. וש"נ.

48) תהלים עח, סה.